

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorum Evangelicorum D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

27. Operamini non cibum qui perit, sed qui permanet in vitam æternam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

fenfum elicit Christi verbis planè contrarium. Sed Christum hoc loco contra hypocrisim, quæ vera virtute caret, loquutum fuisse, & verum pietatis studium, quod coram Deo laudem habet, commendasse, præcedentia eius verba manifestum faciunt, vbi dixit: *Cognoui vos quia dilectionem Dei in vobis non habetis.* Vbi iterum causam docuit cur scrutando Scripturas in eum credere noluerint; quia videlicet nullam dilectionem Dei habebant, Deo placere aut seruire, in oculis Dei iusti ac sancti esse, non curabant: hominum gloriam & existimationem diligebant, &, vt hîc loquitur, *gloriam ab inuicem accipiebant.*

IN IOANNIS CAP. VI.

27. *Operamini non cibum qui perit, sed qui permanet in vitam æternam.*

FVNDAMENTVM hoc est disputationis Christi futuræ, ideòque dexterè & accuratè intelligendum. Auocat eos à studio corporalis & vulgaris cibi, ad studium & acquisitionem alterius cibi quem ipse daturus erat: non illud prius simpliciter prohibes, sed hoc posterius ei antepone. Cibum de quo hîc loquitur, eundem esse de quo postea dicit, *Caro mea verè est cibus,* & Christi carnem nobis in Sacramento exhibitam, docent hoc loco Augustinus tract. 25. & Cyrillus libro 3. cap. 28. verba etiã adiuncta hoc confirmant. *Hunc enim Pater signauit Deus.* Non enim erat cur hanc humanitatem diuinitate sigillatam ei que vnitam inferret, nisi quia docere voluit quomodo caro eius in cibum data vitæ æternæ cibus futurus esset, nempe quia diuinitati coniuncta & vnita esset. Hæretici, vt doctrinam hîc de Sacramento penitus corrumpant, verbis hîc Evangelicis vim faciunt. *Cibum vocat* (ait Calvinus) *quacunque ad vitam nouitatem pertinent.* Scimus autem animas nostras pasci *Euangelij doctrina, dum in nobis est efficax per Spiritus virtutem.* Ergo quum fides sit anima vita, quacunque fidem alunt & promouent, cibo comparantur. Est aperta diuinæ Scripturæ corruptio. Quum enim Christus in sequentibus exponat *inter opera Dei quæ operari oportet vt hunc cibum comparemus, esse ipsam fidem vt credamus in eum,* manifestissimum est fidem à cibo distingui. Deinde cibus, de quo Christus loquitur, est quem ille daturus erat, non quem nos

Fides à cibo quem operari oportet distinguitur.

operari debemus. Operamini, ad Iudæos pertinebat, ut crederent: *Cibus ille est quem se daturum promittit. Rursum hic cibus dicitur permanere in vitam æternam, id est, esse cibus viuificus, & qui nutrit ad vitam æternam: quod inde probat, quia hæc caro est dignitati vnita, Calvinus vtramque sententiam inuertit. Hoc cibi genus (inquit) manere dicit in vitam æternam, ut sciamus non in diem animas nostras pasci, sed edocari in spem beata immortalitatis. Ideo Spiritus dona recipere nos conuenit, ut tessera sint ac pignora vite æternæ. Hæc illi. Moxque proximam sententiam à Patribus ad diuinam Christi essentiam perperam contortam esse impudenter dicit. Caput tamen verum sit, Spiritus Sancti dona pignora vite æternæ, & in eius consequendæ spem nobis confert, ut cap. 4. Christus docuit, hinc tamen de alio cibo agit per viuifico, & ad quem comparandū nos operari opera Dei operetur. Imo (ait Calvinus) quod donatione Dei consequimur, non propria industria sibi comparat. Ita Christi verba profusè futare conatur. Sed facillè hæc duo conueniunt (quod de spirituali animæ cibo fatetur hoc loco Calvinus) ebum quod Christus daturus erat, gratuitum eius donum esse; & nos toto cordis affectu hinc eriri debere, ut tanti boni participes fiamus: vbi non est sola propria industria, sed speciali Dei gratia adiuta. Nec Christus, quum iubet operari, solam propriam hominis industriam compellat, sed ad operationem hortatur, cui Dei gratia non deest.*

30. *Hoc est opus Dei, ut credatis in eum.*

E Gregiè hunc locum deprauat Calvinus. Illi (inquit) loquuntur de operibus. Christus ad vnum opus eos vocat, hoc est ad fidem, quo significat, quicquid extra fidem homines moliuntur, inutile ac vanum esse, solam verò fidem sufficere, quia hoc vnum à nobis Deus postulat, ut credamus. Quod non aduertit luculentum impostoris mendacium? Atque per totam Scripturam postulat à nobis Deus ut mandata eius faciamus? Si vis ad vitam ingredi, serua mandata. Si spiritu facta carnis mortificaueritis, viuetis. Et alia innumerata. Est enim hic (inquit) inter fidem & hominum studia ac conatus* tacita antithesis, ac si dixisset: Frustrà satagunt homines quum sine fide student placere Deo, ac si extra viam currendo ad metam tenderent. Est ergo insignis locus, quòd homines, quantum

Solam fidem Deus non postulat.

Matth. 19.
Rom. 8.

Tacitam antithesim intelligere, quæ propter